

LUẬN ĐẠI TÔNG ĐỊA HUYỀN VĂN BỔN

QUYỂN 20

*Phần thứ 39: ĐẠI QUYẾT TRẠCH HIỆN THỊ BỔN NHÂN
QUYẾT ĐỊNH CHỨNG THÀNH TRỪ NGHI SANH TÍN*
(Phần quyết trạch về hiển bày rõ ràng nhân tố căn bản quyết định
chứng đắc thành tựu để loại trừ nghi ngờ phát sanh niềm tin)

Như vậy đã nói về phần Đại quyết trạch giáo lượng quá hoạn ha trách phỉ báng hiện thị tội nghiệp. Tiếp theo sẽ nói về phần Đại quyết trạch hiện thị bổn nhân quyết định chứng thành trừ nghi sanh tín. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Tôi ở tại vô lượng vô biên kiếp xưa kia
Đi theo Đức Thế Tôn tu hành hạnh Bồ-tát
Một thời Đức Thế Tôn làm tôi tớ Vương gia
Cõi nước đó có tên gọi là nước Kim Thủy
Nhà vua đó tên gọi là Bảo Kim Luân Tạng
Đại Vương này có ba mươi ức loại nô tỳ
Có đàn ngựa lớn gồm sáu mươi ức Bạch Mã
Vàng bạc ngọc ngà châu báu cũng không kể xiết
Có một tôi tớ sau cùng tên gọi Thường Tín
Một hôm Đại vương gọi Thường Tín và bảo:
Nhà ngươi tiếp nhận sáu mươi ức Bạch Mã này
Luôn luôn trông coi bảo vệ đừng làm tổn hại
Bấy giờ tôi tớ kia tiếp nhận đàn Bạch Mã
Thường xuyên bên cạnh bảo vệ không để tổn hại
Đàn Bạch Mã đã có sáu mươi ức con như vậy
Trải qua một ngày nuôi ăn hết trăm lượng vàng
Lúc ấy Thường Tín khởi lên ý niệm như vậy:
Mình chỉ có một thân mà đàn ngựa rất nhiều*

Để không tổn hại chúng, khó thay! Khó thay!
 Những con ngựa này dữ tợn khó ngăn chúng chạy
 Nay có cách gì có thể bảo vệ tốt nhất?
 Sau khi Thường Tín khởi lên ý niệm này rồi
 Liền đến nương nhờ thầy học pháp thuật biến hóa
 Năng lực pháp thuật biến hóa thành vạn Bạch Mã
 Hóa Mã hiện thân yên lặng sừng sững trang nghiêm
 Đứng giữa trung tâm của sáu mươi ức Bạch Mã
 Phát ra âm thanh vang dội nói lên như vậy:
 Nay tất cả các ngựa, hãy lần lượt hành lễ
 Lúc ấy có những Hóa Mã đứng giữa trung tâm,
 Thấy đều tiến lên thực hiện lễ bái đầu tiên
 Những chú ngựa trong đàn đều thuận theo hành lễ
 Sau khi sự việc như vậy đã thực hiện xong
 Hóa Mã quả trách ngựa nhỏ sai lầm bị đánh
 Những chú ngựa trong đàn càng phục tùng Hóa Mã
 Những tâm nguyện của Thường Tín thấy đều thành tựu
 Tâm hoàn toàn không có gì buồn rầu trách móc
 Thường Tín lại tiếp tục khởi lên ý niệm này:
 Những chú ngựa này đều thuận theo mình cảm hóa
 Trừ bớt số vàng bạc tiền của tổn vì chúng
 Tạo tác nghiệp thiện thay đổi báo ứng xấu ác
 Xướng to lên nói với các chú ngựa như vậy:
 Hãy lắng nghe, hãy lắng nghe, này các súc sanh
 Thân ta cùng với thân của tất cả các người
 Ở vào đời quá khứ vì tâm không hối hận
 Vốn có gây ra tất cả nghiệp chướng xấu ác
 Sanh ra nơi này làm tôi tớ làm loài ngựa
 Tất cả mọi lúc thường không được tự tại
 Bệnh khổ bức bách đói lạnh làm cho hỗn loạn
 Không được một chút thời gian an vui
 Nếu như trong đời này không làm những điều thiện
 Thì đời sau cũng nhận chịu quả báo như vậy
 Cứ tiếp tục không có hạn kỳ thoát ra được
 Nếu như thích hợp thì những súc sanh các người
 Trừ bỏ nơi ân huệ cung cấp nuôi sống mình
 Đói khát trong chốc lát mà cảm niềm vui lâu dài
 Ta là người mà tâm có suy nghĩ muốn tu

Không để thời gian ấy trôi qua chẳng được gì
 Hướng hồ các người đang mang thân hình súc sanh
 Thân tâm cấu uế thô trược lúc nào mới tu?
 Nếu như thích hợp thì hãy bắt đầu từ đây
 Thuận theo Ta giáo hóa không làm điều ngược lại
 Trong cõi nước đó có con chim rất lạ kỳ
 Lạ kỳ với tên gọi Nhã Âm Thanh Giác Ngộ
 Tiếng hót chim này không thể nghĩ bàn được
 Người nghe âm thanh đó tâm Đại Bi dâng tràn
 Bảy giờ, sáu mươi ức con Bạch Mã kia
 Nghe được những lời nói của Thường Tín xong rồi
 Đồng loạt phát ra tiếng khóc rất đau buồn
 Cho đến suốt mười ngày mà không chịu dừng lại
 Âm vang thương xót của đàn ngựa như vậy
 Cùng với tiếng chim Nhã Âm Thanh Giác Ngộ
 Bình đẳng và bình đẳng không có gì sai biệt
 Bảy giờ, Thường Tín và đàn ngựa đều vui
 Một trăm lượng vàng ròng chài ra thành hai phần
 Một phần dùng để chu cấp cho sự sanh trưởng
 Một phần dùng để vun bồi cho ruộng phước đức
 Năm mươi lượng vàng ròng vun bồi ruộng phước đức
 Tạo thành một hình tượng Đức Phật bằng kim cang
 Toàn bộ có sáu mươi ức hình tượng Đức Phật
 Thứ nhất trên hết là tượng Đại Bạch Mã
 Được mang tên gọi là Trường Nghiêm Tạng Sắc Kiến
 Thường Tín cùng với những ngựa kia đều đã chết
 Trong đời kiếp thứ hai tất cả đều làm người
 Cùng chung một quyến thuộc không xa rời lẫn nhau
 Xuất gia học đạo thường xuyên tu hành phạm hạnh
 Tất cả sáu mươi ức người đã xuất gia kia
 Đều gọi là Mã Minh chứ không khác tên gọi
 Vì thuận theo quá khứ lập thành tên gọi
 Thường Tín đời quá khứ nay chính là Thích Ca
 Sáu mươi ức Bạch Mã trong thời quá khứ kia
 Chính là sáu mươi ức Mã Minh đời hiện tại
 Đại Bạch Mã thứ nhất Trường nghiêm tạng sắc kiến
 Chính là thân tôi trong thời hiện tại mà thôi
 Trong đời kiếp thứ ba cũng được làm thân người

Đi theo Đức Thế Tôn thực hành hạnh Bồ-tát
 Trong đời kiếp thứ tư cũng được làm thân người
 Đi theo Đức Thế Tôn rèn luyện hạnh nhẫn nhục
 Lần lượt chuyển đổi trải qua năm trăm đời sống
 Trong đời sống tiếp theo vì nhân duyên sân hận
 Phải làm thân rắn nặng nề chịu khổ vô cùng
 Trong đời sống tiếp theo chịu làm thân cá lớn
 Trong đời sống tiếp theo cũng phải làm thân rắn
 Dùng thân hình loài rắn đến nơi Đức Thế Tôn
 Gieo mình sám hối phát tâm tâm quý
 Dùng kệ bày tỏ ý nguyện phát tâm rộng lớn:
 Trong đời sống tiếp đó được làm người Đồng Phần
 Đi theo Đức Thế Tôn phát nguyện làm quyến thuộc
 Thì Đức Thế Tôn phát ra lời nguyện như vậy:
 Nếu như Ta thành tựu viên mãn Đạo Chánh Giác
 Sẽ tuyên thuyết đầy đủ trăm ức Tu-đa-la
 Lợi ích rộng khắp cho tất cả mọi chúng sanh
 Thì tôi cũng phát ra lời thệ nguyện như sau:
 Tạo tác một trăm bộ luận giải thích rõ ràng
 Lợi ích phân ra cho tất cả mọi chúng sanh
 Như thứ tự trải qua nhiều đời sống về sau
 Đức Thế Tôn đầy đủ tất cả mọi hành nhân
 An trú nơi địa vị Sơn Vương của pháp giới
 Tôi cũng dần dần tu tập tất cả nhân hạnh
 Chứng thực đi vào địa vị Bất Động thứ tám
 Tôi đã hướng đến trú sở của Đức Thế Tôn
 Cúi đầu thành kính đánh lễ đứng về một bên
 Bấy giờ, Đức Thế Tôn liền bảo với tôi:
 Ta nhớ lại từ vô lượng đời kiếp xưa kia
 Ông và Ta cùng cư trú trong một xứ sở
 Phát nguyện làm nhân duyên có hệ thuộc với nhau
 Nếu như thích hợp thì ông tạo tác Luận giáo
 Sau khi Ta diệt độ mà chấn hưng chánh pháp
 Tôi theo phép tắc cúi đầu đánh lễ vâng mạng
 Hướng về Đức Thế Tôn thưa rõ ràng như vậy:
 Trước mắt Con không biết tạo tác Luận thế nào
 Trí tối, non kém hoàn toàn không thông hiểu gì
 Chỉ mong ước Đức Thế Tôn vì kẻ mê muội,

Nói rõ ra những phương pháp tạo tác Luận giáo
 Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo với tôi:
 Lành thay! Lành thay! Này người thiện nam!
 Hãy lắng nghe kỹ càng và cố gắng suy nghĩ
 Ta sẽ giảng giải phân biệt rõ ràng cho ông
 Này người thiện nam! Mọi pháp tạng của chư Phật
 Vô lượng vô biên đời kiếp không nói hết được
 Vô cùng vô tận cũng không có gì giới hạn
 Đại dương pháp tạng rộng lớn mênh mông như vậy
 Nếu luận bàn giảng giải rộng ra hoặc tóm lược
 Đều đầy đủ tất cả thâu tóm không sót gì
 Đây gọi là phương pháp để tạo tác Luận giáo
 Tôi cũng còn nghi ngờ lại khởi lên thỉnh cầu:
 Đại dương pháp môn vô lượng vô biên như vậy
 Biển phước trí của Con hiện tại chưa đầy đủ
 Ở trong địa vị học hỏi chưa được trọn vẹn
 Làm sao có thể thâu tóm giữ gìn không sót?
 Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn bảo với tôi:
 Đại dương pháp môn tuy là vô biên, vô lượng
 Mà lại có Tông Bản Pháp này thâu gồm, vô lượng
 Nếu như thâu tóm đủ Tông Bản Pháp này
 Thì gọi là thuyết về kho tàng thâu gồm các pháp
 Tôi cũng lại khởi lên trình bày rõ như vậy:
 Thưa Thế Tôn! Thế nào gọi là Tông Bản Pháp?
 Số lượng thế nào, có thể cho tôi biết không?
 Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo với tôi:
 Điều Ta đã nói là thể của Tông Bản Pháp
 Có nghĩa là đại dương của ba mươi tư pháp
 Nếu như có Luận giả đầy đủ pháp này
 Gọi là luận về đại dương giáo pháp viên mãn
 Nếu như có Luận giả nào không có đủ pháp này
 Thì gọi là luận của một phần Trí nhỏ bé
 Vì nhân duyên vô cùng quan trọng như thế
 Nay tôi dựa vào tất cả ba mươi tư pháp
 Thâu gồm trọn vẹn an lập không sót điều gì
 Nói về phẩm loại nhân duyên tuy là vô lượng
 Nhưng mà nói chung giải thích sơ lược như vậy.

---

*Phần thứ 40: ĐẠI QUYẾT TRẠCH KHUYẾN TRÌ LƯU
THÔNG PHÁT ĐẠI NGUYỆN HẢI*

*(Phần quyết trạch về khuyến khích giữ gìn lưu thông
phát đại nguyện bao la)*

Như vậy đã nói về phần Đại quyết trạch hiện thị bốn nhân quyết định
chứng thành trừ nghi sanh tín. Tiếp theo sẽ nói về phần Đại quyết
trạch khuyến trì lưu thông phát đại nguyện hải. Tướng trạng đó thế nào?
Kệ nói:

*Nguyện cầu Luân này như đại dương viên mãn
Khắp nơi trong vô lượng vô biên quốc độ
Sanh ra vô lượng mặt trời trí tuệ
Tiêu trừ vô biên bóng tối vô minh
Chuyển làm thành đại dương Tam bảo
Được thấm nhuần kho tàng công đức mưa pháp
Chẳng thỉnh cầu mà cảm tương ứng khắp nơi
Chẳng khuyến khích mà thành tựu tự nhiên.*

***